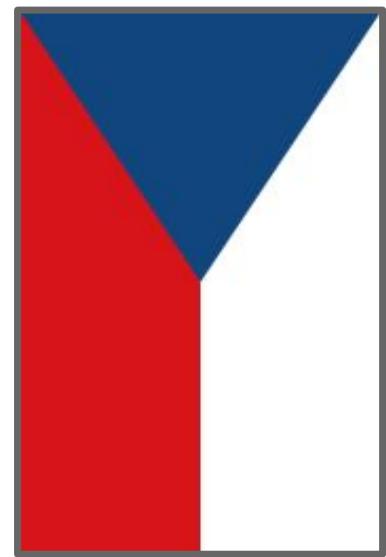

CREATIVITY CONTEST 2019

TEREZA KUBEŠOVÁ

ČESKO-KOREJSKÝ
RYCHLOTAHÁČEK

O CO JDE?

WHAT IS THIS ABOUT?

Rychlotaháček je skutečně to, co už název napovídá. Jedná se o letáček velikosti A5, který obsahuje některé základní fráze v češtině, jejich význam korejsky, a taktéž výslovnost, přepsanou Hangulem, aby korejský turista, který bude jistě tyto fráze potřebovat věděl, jak se vyslovují.

Rychlotaháček is a pamphlet, about a size of an A5 paper. On one side, you can find important Czech phrases and words with an explanation in Korean and pronunciation tips written in Hangul for better understanding. It should help the Koreans coming to Czechia with communication here.

Na zadní straně pak najdete některá česká jídla případně nápoje, které by takový turista mohl vyzkoušet, aby českou kulturu patřičně „ochutnal“.

On the other side of the pamphlet, there's a list of czech traditional dishes and beverages. This is in order to let the Korean tourists experience Czechia also through their taste buds.

중요한 체코어 프레이즈

체코어	발음	한국어
DOBRY DEN	도브리 덴	안녕하세요.
DĚKUJI	대쿠이	감사합니다.
ANO / NE	아네 / 네	네 / 아니요 *체코어로 '네'라고 하는 단어는 한국어로 '아니'입니다.
NA SHLEDANOU	나스흘레다노우	안녕히 가세요.
KOLIK TO STOJÍ?	컬릭 터 스토이?	이 거 얼마예요?
TOHLE PROSÍM	터흘레 프러심	이 거 주세요.
MŮŽU PLATIT KARTOU?	무주 플라틸 카르터우?	카드로 계산해도 돼요?
KUDY SE JDE K X?	쿠디 새 이데 쿠 x?	x에 어떻게 갈 수 있어요?
UKÁŽETE MI TO NA MAPĚ?	우카이제테 미 토 나 마페?	지도로 보여 주세요.
KDE NAJDU BANKOMAT?	그데 나이두 반카말?	ATM기가 어디에 있어요?

PRVNÍ STRÁNKA

FRONT

전통적인 체코의 음식과 음료

KNEDLO, VEPŘO, ZELO

(크네들러 웨프조 젤러)

사우어크라우트와 빵 만두와 돼지고기. 이것은 체코의 국가 요리입니다.

SvíČKOVÁ (스위치커파아)

빵 만두, 슬레이온, 크림소스입니다. 종종 크랜베리 짭을 약간 곁들이기도 합니다.

BRAMBORÁK (브람버라크)

전 같은 건데 감자와 마늘로 만든 거예요.

TRDELNÍK (트르델니크)

유명한 사막입니다. 가장 좋은 것은 계피맛입니다.

SVĚTLÉ PIVO (수에틀레 피워)

맥주. 맥주는 체코의 국민 음료입니다.

ČERNÉ PIVO (체르네 피워)

흑맥주.

ŘEZANÉ PIVO (제자네 피워)

흑맥주와 맥주가 어우러진 건데요.

KOFOLA (코콜라)

체코의 콜라 버전입니다. 깊초 맛이 약간 있어요.

DRUHÁ STRÁНKA

BACK

JAK JSEM NA TO PŘIŠLA?

HOW DID I GET THE IDEA?

Myšlenka rychlotaháčku vznikla již loní v únoru, kdy jsem se seznámila s výměnnými studenty z Jižní Koreje. Přirozeně se zajímal i jak o jazyk, tak o kulturu země, do které přijeli, ale bylo pro ně velmi těžké komunikovat s místními nebo třeba získat nějaké základní znalosti češtiny.

A tak mě napadlo, proč jím nepomoci? Tehdejší taháček neměl přesně tu podobu jako dnes, jednalo se o malý bloček s ručně psanými frázemi, ale korejští studenti měli radost. Později se mi svěřili, že můj "dárek" několikrát opravdu použili.

The thought of making this came to me last February, when a couple of exchange students from Korea told me that even though they're interesting in Czech, they're having problems with communication with the locals, and the language is very hard for them to grasp.

So I thought - why not help them a little? This cheat sheet didn't look the same back then, it was written by hand and definitely not as organized, but the Koreans were happy about it anyway, putting it into good use.

MYŠLENKA SE ZRODILA

THE BIRTH OF A THOUGHT

S myšlenkou, že rychlotaháček převedu do upravenější podoby a zkusím rozdat ī jiným Korejcům, jsem si pohrávala od té doby, především kdykoliv jsem jela domů. Bydlím totiž na trase z Prahy do Českého Krumlova, a pokaždé je se mnou v autobuse mnohem více korejských turistů než Čechů. Nejednou se stalo, že jsem se se svými ještě ne úplně dokonalými znalostmi Korejštiny snažila těmto turistům pomoci nebo poradit. A tak, kdykoliv jsem jela domů a víděla ty zmatené, ale nadšené tváře, v hlavě mi hlodal červík. „Zkus to,“ říkal, „za zkoušku nic nedáš.“

Ever since then, I've been playing with the thought of making this little cheat sheet an actual pamphlet to give out to other Koreans. Especially because I live on the road from Prague to Český Krumlov, and whenever I travel home, there are many Koreans, who take the same bus as me. It happened to me already, that I tried to explain something to them using my limited knowledge of Korean language. And so, on every way home since last February, the thought began settling in my head. „Try it,“ the thought said, „try it and see.“

VZNIK DNEŠNÍ PODoby

CREATION OF THIS VERSION

V jistém smyslu mi právě **Soutěž v kreativitě** pomohla, abych se konečně odhodlala svůj nápad vyzkoušet. A tak jsem si sedla k počítači, otevřela tabulky a začala psát.

Použila jsem všechny fráze a slova, která jsem před rokem překládala výměnným studentům, přidala něco navíc, jako například celou jednu stránku s jídlem, nebo poznámku o tom, že české ne a korejské ano se opravdu řeknou stejně, a ta-dá! Už stačilo letáček jen vytisknout a vrhnout se do rozdávání!

In a sense, the **Creativity Contest** helped me. I finally persuaded myself to try this idea out. And so I opened Word and Excel, and began writing.

I used all the phrases and words I'd previously translated for the exchange students, added some more, and also a whole page on food and drinks. As it might confuse people, I added a little note on how czech yes and korean no are pronounced the same... And ta-dah! It was done, only waiting to be printed and given out!

PRVNÍ ROZDÁVÁNÍ

THE 1ST GIVE-AWAY

Vytiskla jsem 100 kusů letáčku, a když se na to zpětně podívám, možná by se jich hodilo i více, ale nebyla jsem si jistá, zda bude zájem nebo ne.

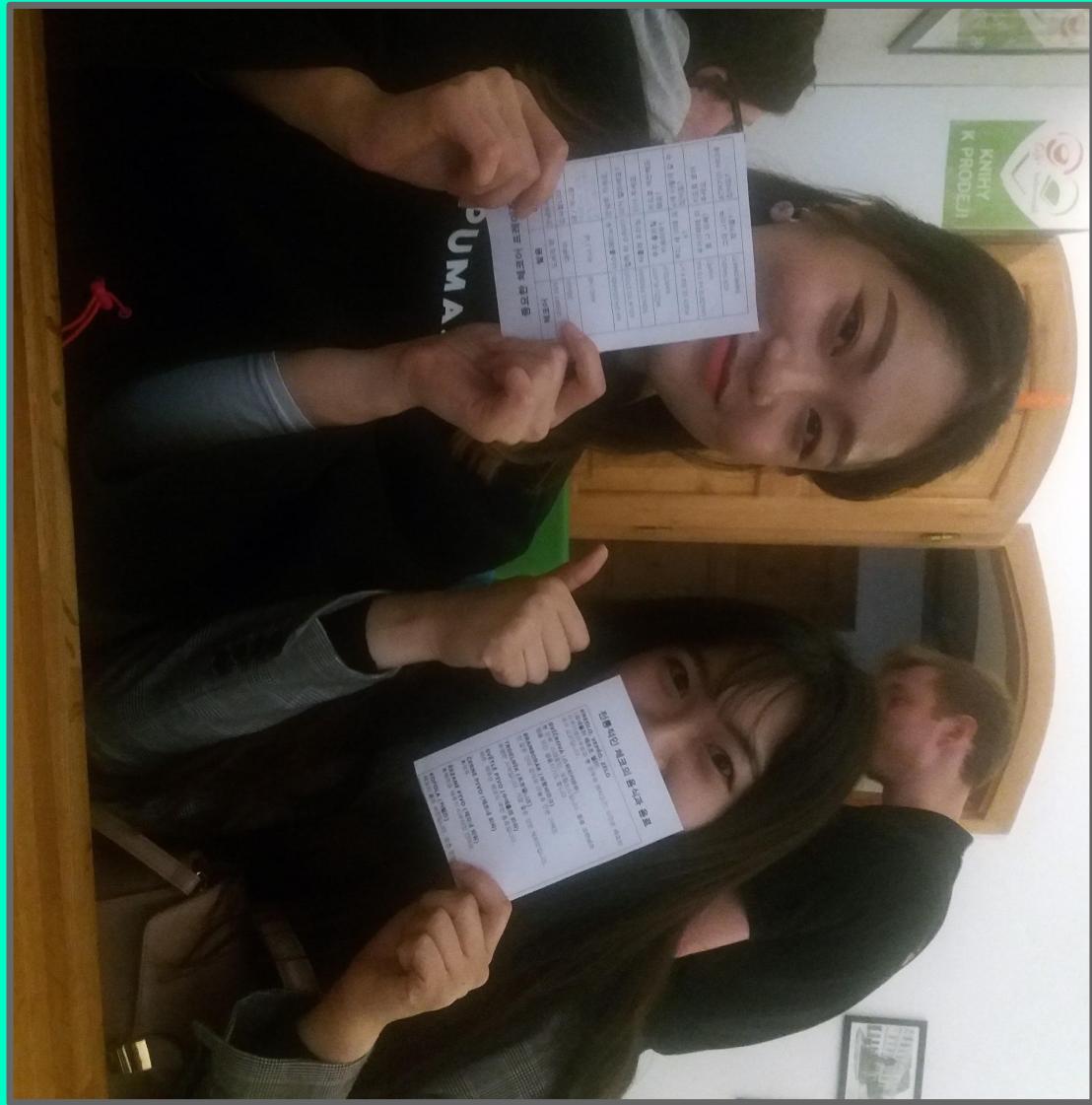
První, kdo letáčky obdržel, byly dvě výměnné studentky tady v Olomouci, a zdály se nadšené. Dokonce si vzaly několik letáčků navíc, aby je mohly věnovat dalším korejským výměnným studentům.

I printed out 100 pamphlets the first time, and looking back, maybe I could have used more, but I wasn't sure if there will be enough interest in them.

The first receivers were two exchange students here in Olomouc, and they seemed happy. They even took some more to give to the other Koreans here.

“Měla jsem problémy zeptat se, zda mohu platit kartou,” přiznala jedna z nich, **“tohle mi pomůže.”**

“I had problems asking to pay with card,” said one of them, **“this will be of help to me.”**

PRVNÍ ROZDÁVÁNÍ PT.2

zbývající letáky jsem si vzala ten víkend na cestu domů, a uprosila stewardku autobusu RegioJet na lince Praha-Český Krumlov, aby mě nechala je položit na sedadla v autobuse. Jelikož měl být jako obvykle spoj plný korejských turistů, souhlasila.

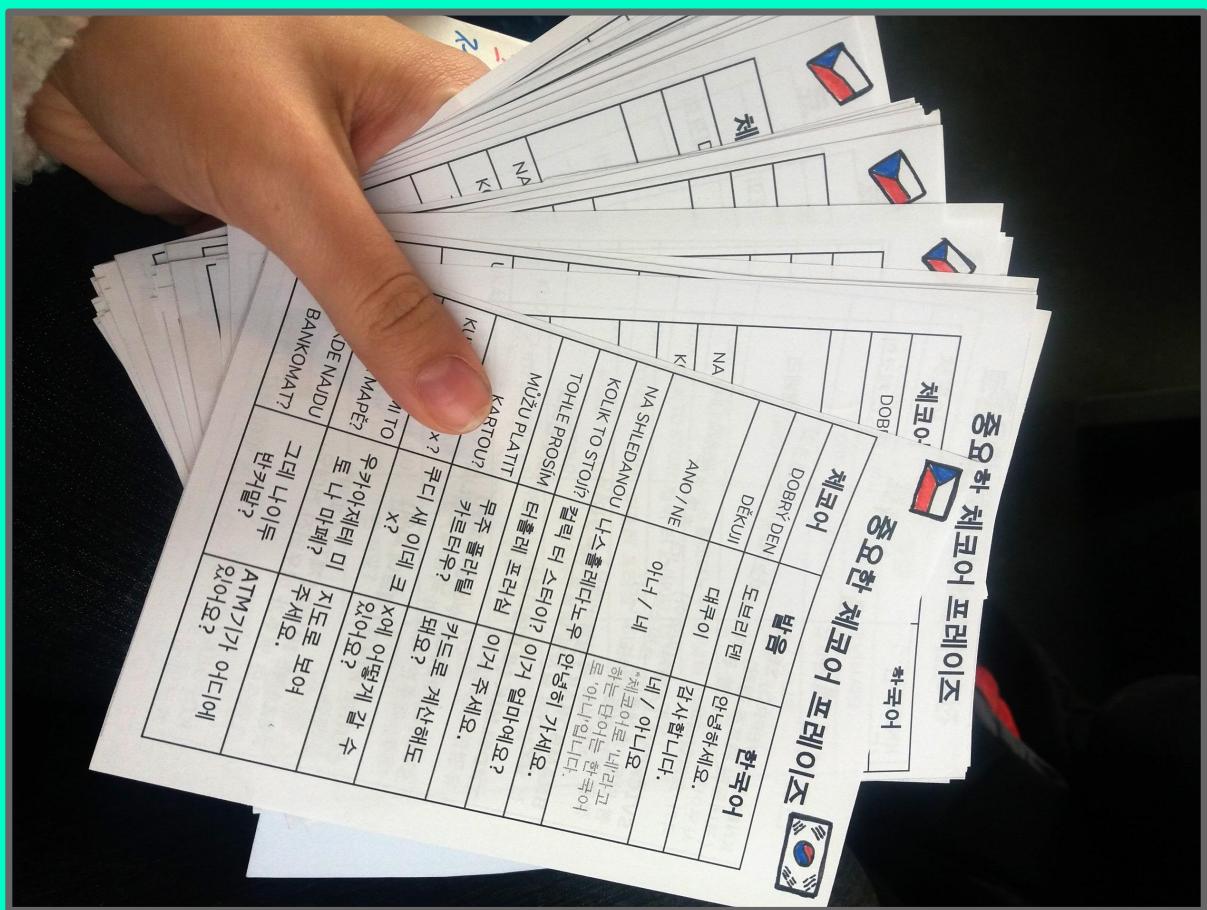
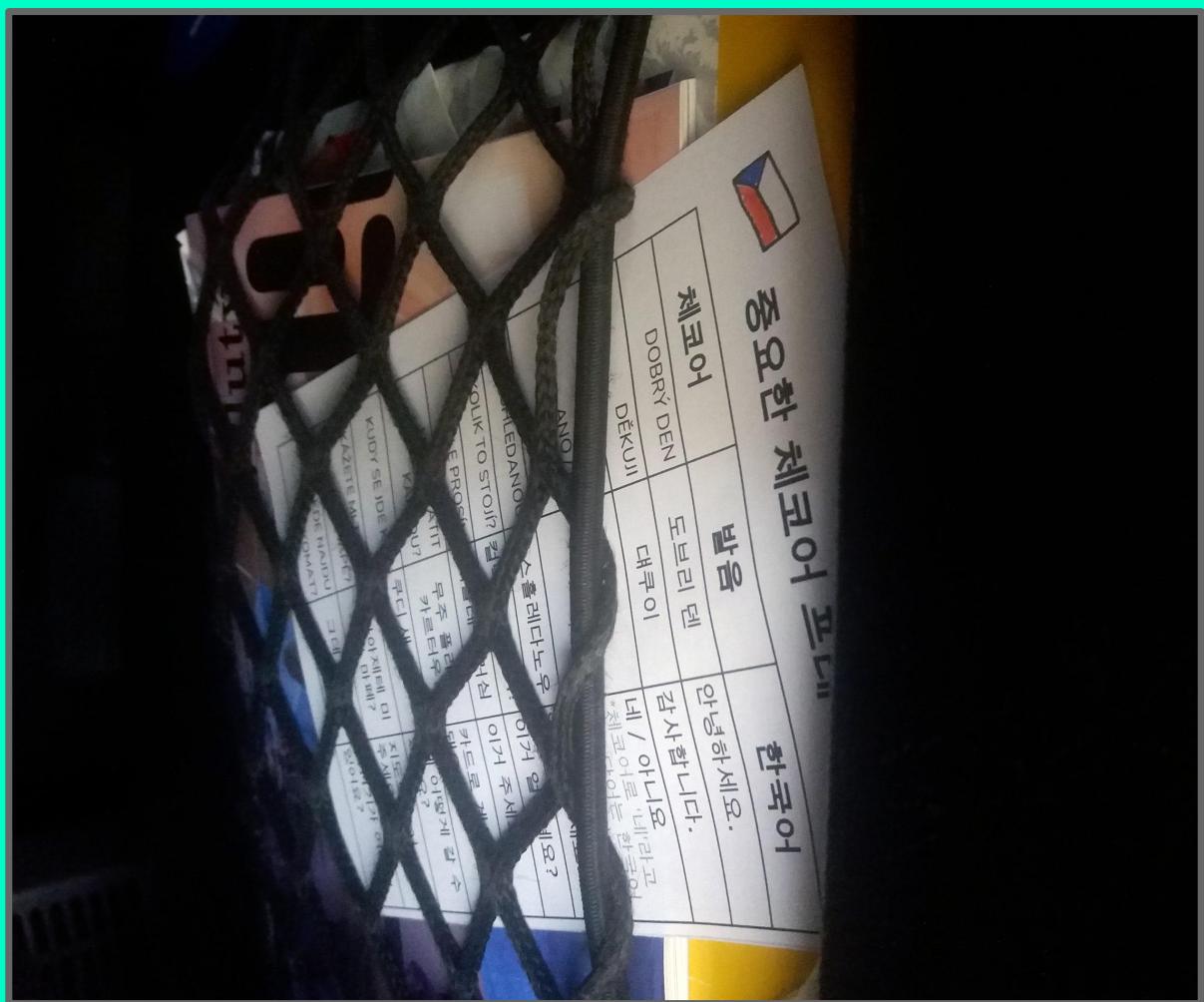
I took the leftover pamphlets with me the following weekend, and asked a stewardess of the RegioJet us to Český Krumlov to let me place them on the seats. Since there were also many Koreans travelling that day, she agreed.

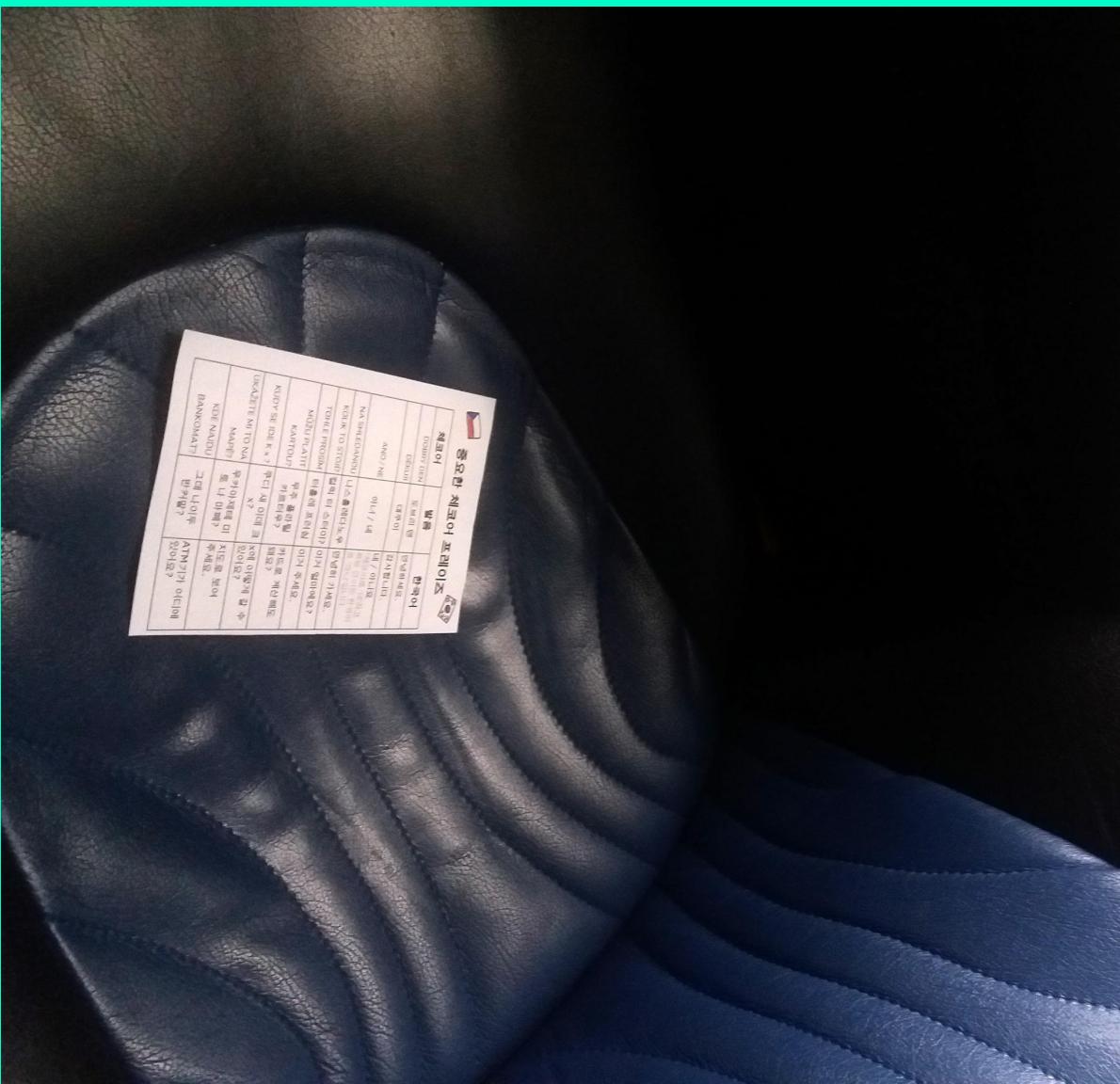
Než autobus odjel, povídlo se mi několik dalších letáků ještě rozdat přijíždějícím Korejcům z opačného spoje. K mojí smůle všichni odmítali fotografování, a já nechtěla vypadat nezdvořile, a tak se přiznám, že jsem otázku na focení po chvíli vzdala.

Before the bus left, I managed to give out some more pamphlets to the Koreans who just arrived using the bus coming the other way. Those I asked refused to take photos, sadly, and not wanting to seem rude, I ended up omitting the request to take a photo.

Stejný postup jsem opakovala cestou zpět.

I repeated this on my way back.

ROZDÁVÁM PODRÚHÉ/POTŘETÍ!

SECOND/THIRD(?) GIVE-AWAY

Stejný postup jsem zopakovala ještě pří další cestě domů, znovu rozdávání mezi Korejské turisty, znovu žádání stewardek o povolení nechat letáčky na sedadlech. Jen tentokrát s dvěma sty letáků. Proč ale víc?

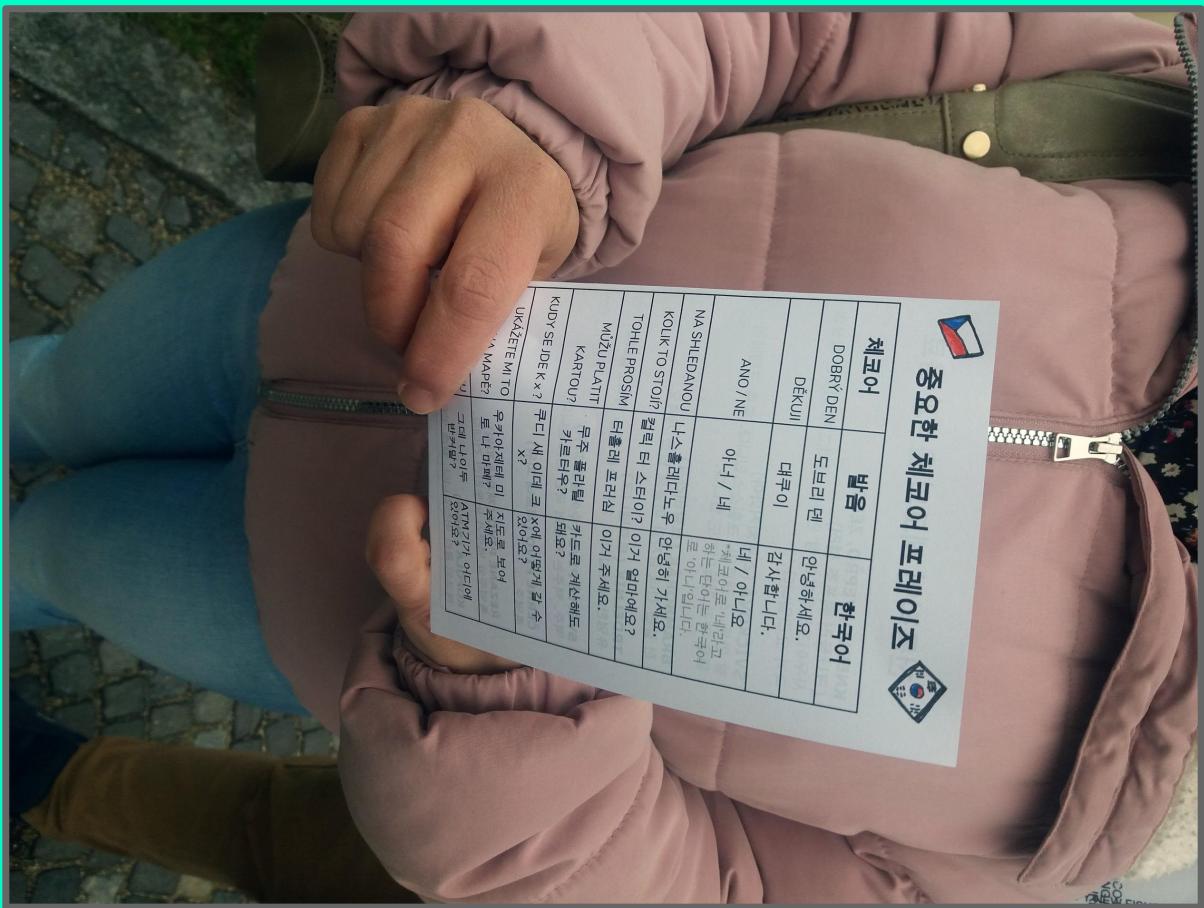
Minule mi jen stovka nestačila na pokrytí obou autobusů – proto jsem jich vytiskla více.

Také mě napadla nová myšlenka: stewardkám, které jezdí na trase Český Krumlov–Praha jsem nechala každé balíček letáků, k rozdání dále na spojích, kde já už nebudu.

I repeated the same on my next way home, only with more pamphlet this time.

More, because the last time a hundred hadn't been enough to cover both of the buses fully, so I printed a little more this time.

I also had a new idea: I gave some more pamphlets to the stewardesses who work on the Prague–Český Krumlov line, and they agreed to offer them to passengers on more buses, the ones I won't be on anymore.

LAJÍMAVOSTI

Nejnadšenější z letáčků byly skupiny starších korejských dam.

Pamatují si dvě situace. A to můj úplně první pokus, kdy jedna takováto dáma popadla letáčky hned tři, a s něčím jako "páni, čeština!" na rtech se rozběhla za manželem a synem (předpokládám), kteří zatím čekali u výdeje kufrů, letáčky jim mávala před nosem a nadšeně břebentila, zatímco oba dva muži se tvářili krajně nezaujatě. Ještě se pak ke mně vrátila a ptala se, kolik ty letáčky stojí, překvapená znova i tím, že jsou zdarma. Ani od manžela, ani od syna, jsem však žádné nadšení nesklidila.

In general, korean elder ladies got the most excited about the pamphlets.

I remember a situation, where (and this was my first attempt to give-away) a lady took three of the papers and exclaiming something along the lines of "wow, czech!", she ran to her husband and son. She was talking very excitedly about the pamphlets, waving them in front of their faces, while the two looked utterly unamused. She actually came back to ask how much to pay, and was again excited about the papers being for free. I got no reaction whatsoever from both males though.

LAJÍMAVOSTI 2

Druhá vzpomínka je hned na skupinku tří korejských dam.

Ty se mě začaly vyptávat, odkud umím korejsky, a zdály se fascinované tím, že je tady v Česku nějaká škola, kde se dá Korejština studovat. Pověděly mi, jak se celý život těšily na výlet do Evropy, a že ted', když už jejich všechny děti odjely do Soulu (paní byly z Busanu), si konečně můžou tentýž výlet v klidu dovolit. Také se mě ptaly, kam jinam se ještě v Česku mají podívat, a tak jsem samozřejmě doporučila Olomouc, ale také několik méně známých hradů a zámků.

The second experience I had, was again with ladies, but three of them this time.

As soon as I gave them the pamphlets, they started asking me about my korean education, seemingly fascinated by the fact that there is an university in Czechia, that teaches such major. They told me they've been wanting to go to Europe for a long time, and now that their kids moved to Soul (they were from Busan), they finally could fulfill that dream. They also asked for reccomendation of some other places to visit while they're in Czechia. So I obviously said Olomouc.

LAJÍMAVOSTI 3

Poslední zážitek mám s jednou ze stewardek.

The last experience I want to share was with a stewardess.

Slečna se mi hned zpočátku přiznala, že ačkoliv její kamarádka poslouchá "asijskou hudbu" a někdy spolu koukají na seriály, nerozezná jednoho Asiatu od druhého, a tak jsme strávily téměř deset minut rozebíráním toho, jak na první pohled rozpozná Korejce od Japonců a Číňanů. Zdála se také úplně stejně šokovaná existencí Korejštiny jako studijního oboru na univerzitě.

She confessed almost immediately that even though her friend likes asian music and sometimes they watch asian dramas together, she can't tell the Asians apart at all. And so we spent almost ten minutes discussing easy ways to tell the difference between Koreans, Japanese and Chinese. She also seemed very surprised by the existence of Korean as a study major at a university.

SHRNUTÍ PROJEKTU

SUMMARY OF THE PROJECT

Celkem rozdáno: 300

letáčků

Given-out pamphlets:

300

- z toho 50 věnováno stewardkám,

- out of it, 50 to stewardesses,

4 výměnným studentkám v Olomouci

4 to exchange students

Myšlenky:

Ten hle můj malý nápad měl především pomocí Korejcům, kteří se rozhodli strávit nějaký čas v Česku. Vím, jak je těžké přijet do cizí země, jejíž jazyk i kultura jsou mi neznámé, a jak bych někdy sama uvítala i malou pomoc. Sice jsem během této krátké doby neobsáhla úplné masy lidí, ale doufám, že ti, k nimž se můj leták dostal, v něm právě takovou pomoc našli. A rozhodně si hodlám celou tu to krasojízdu ještě někdy zopakovat.

Afterthoughts:

This little idea of mine was primarily meant as a guide to Korean tourists in Czechia. I know how hard it is to travel to a foreign country, not knowing much about the language, and yearning for every bit of help. Although I haven't covered a huge audience with this project, I hope those that did receive my pamphlet, found exactly that bit of help in it. And one day, I certainly want to repeat this process.

JÁVĚŘEM

END NOTES

Myslím, že tento malý projekt svým způsobem nepomohl jen třem stům náhodných Korejců (a jedné překvapené stewardce), ale i mně jakožto organizátorce.

Poté, co jsem totiž sama sebe takříkajíc donutila promluvit na cizí lidí v jazyce, který rozhodně neovládám perfektně, jsem získala mnohem více sebedůvěry, co se korejské konverzace týká.

Jsem velice ráda, že jsem se do toho pustila a doufám, že ti, kteří na mě během této doby narazili, budou mít z celé věci užitek i příjemné vzpomínky.

I think this little project helped not only those three hundred random Koreans (and maybe one stewardess), but also me.

I discovered that, after I had to talk to strangers in a language I'm not fluent at, I gained more self-confidence when conversing in Korean.

I'm very glad I went through with this little idea and I hope that those, who met me and talked to me throughout it, will have good memories and maybe a little profit from it.

DĚKUJI ZA PŘEČTENÍ A
PŘEJI HEZKÝ DEN.

THANK YOU FOR
READING AND HAVE A
NICE DAY.